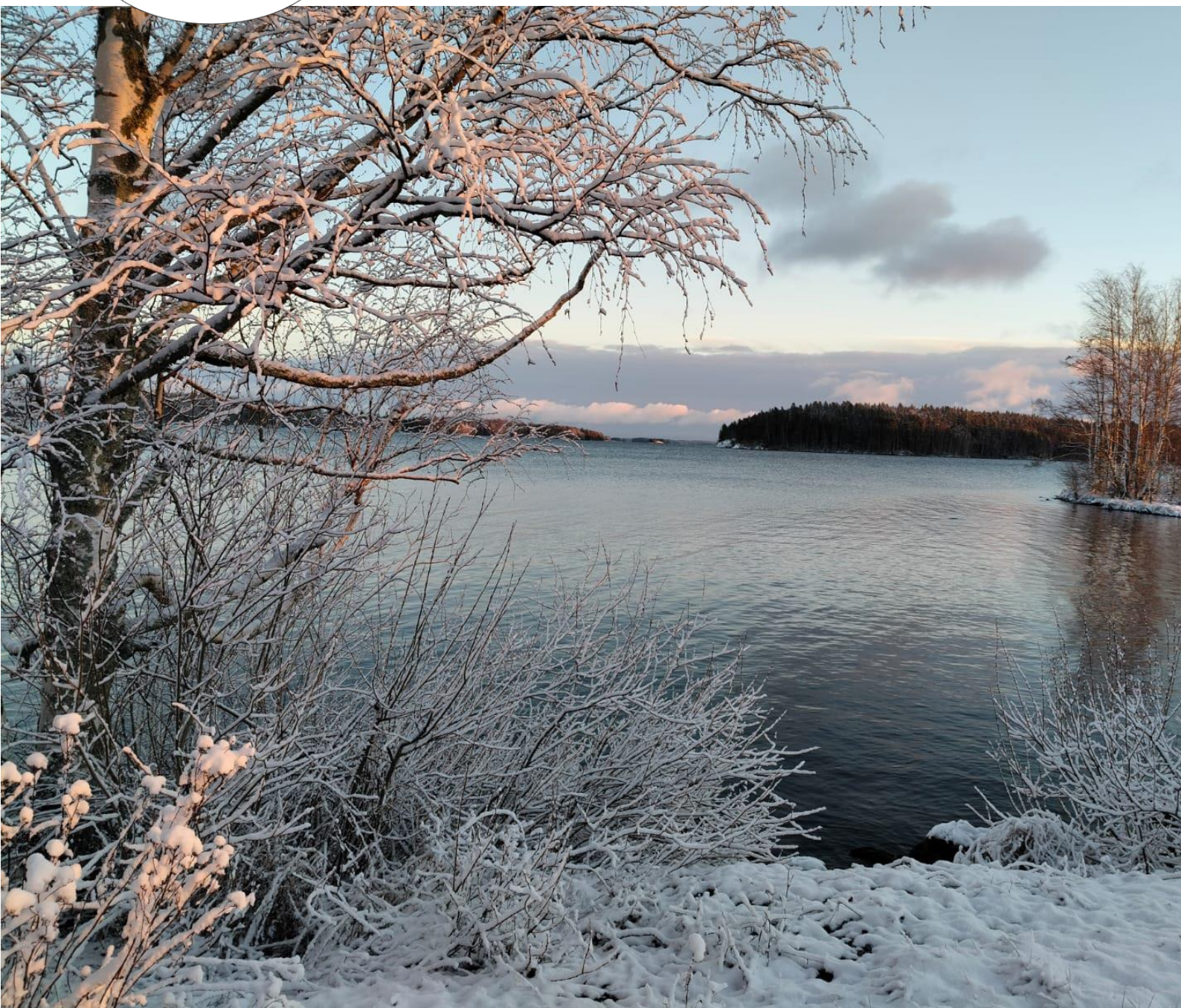

SYYS 2024

SAARIOISPUOLELAINEN

Toimittajan ajatuksia joulun alla

Kulkuset, kulkuset riemuin helkkäilee... Enoni reessä matkasimme kirkonkylään. Oli kirkas pakkaspäivä. Olin tottunut taittamaan matkoja linja-autolla. Mutta tämä hevoskyyti oli aivan omaa luokkaansa. Jännitti ja tavallaan pelottikin. Viime talvena kuulin taas kulkusten helinää talvisella tiellä. Perinteet eivät ihan kokonaan ole hävinneet. Jouluun liittyy paljon tapoja, joita perheet ovat omien vanhempiensa perintönä muokanneet tähän päivään soveltuviksi. Aatto on monesti aikataulutettu: joulurauhan julistus, kynttilät haudoille, juhla-ateria, joulupukki lapsiperheissä jne.

Joulu on aikaistunut. Ensimmäiset joulumainokset näkyivät jo lokakuun puolella. Koko marraskuuta vietettiin hyvin jouluisin ajatuksin. Kilpailu ihmisten rahoista on tiukkaa. Näinköhän pisimmän korren kuitenkin vetää ne, jotka kyllästävät koti-illat mitä imelimmillä joulun kuvilla. Siten luodaan tarpeita ja turhia odotuksia joulunvietosta. Minulle joulu on ollut aina tärkeä juhla pimeän talven taittajana. Joululaulut soivat vasta ensimmäisenä adventtina ja joulukuusi tuodaan sisälle ja koristellaan aattona.

Joulusauna oli aikoinaan joulun tärkein perinne, johon liittyi mitä ihmeellisimpiä uskomuksia. Katso kahdeksan tapaa, joita noudattamalla teet nytkin joulusaunasta mieleenpainuvan. Näin on joskus ohjeistettu saunojia.

1. **Muista olla hiljaa.** Jos höpötät, kostoksi hyttyset iskevät ensi kesänä sankoin joukoin kimppuusi. Toinen karmea seuraus voi olla se, että talon haltijat järjestävät tiellesi kaikenlaisia kepposia. Pahin seuraus pölöttämisestä voi kuitenkin olla jouluköyryn lankeaminen. Siis minkä? Sitä ei tunnu enää kukaan tietävän. Vaikka ei ihan tosissaan vanhan kansan uhkauksiin uskoisikaan, hiljainen joulusauna kuulostaa taivaalliselta – juuri siltä, mitä moderni sielu tarvitsee!
2. **Kieriskele lumessa.** Kesken löylyjen pitää joulusaunasta rynnätä hankeen kierimään: siten perinnetiedon mukaan sielu ja ruumis puhdistuvat. Nykyajan näkökulmastakin hangessa pyöriminen hyödyttää: verenkierto vilkastuu ja vauhdittaa kivasti aineenvaihduntaa. Varmista kuitenkin ennen heittäytymistä, että lunta on ainakin useampi sentti.
3. **Älä vislaa tai kiroile.** Niistä nimittäin ilahtuisi vanhan uskomuksen mukaan itse paholainen, kauhistus! Parempi antaa vanhalle vihtahousulle kyytiä vihtomalla ja olemalla siivosti.
4. **Muista saunaa ajoissa.** Lauteille pitää jouluna kiiruhtaa jo keskipäivällä tai viimeistään iltapäivällä, koska saunaan tulee sen jälkeen muuta väkeä. Katso seuraavasta kohdasta, ketä.
5. **Jätä sauna lämpimäksi haltijoille.** He nimittäin tulevat saunomaan talonväen jälkeen, ja siksi isännän pitää lähtiessään huikata heille, että sauna on vapaa. Jos sauna on kylmä, haltijat saattavat loihtia pahaa onnea ja kaikenlaisia ikävyyksiä. Mukavan saunahetken jälkeen ne loihtivat tulevalle vuodelle kaikkea hyvää. Jotkut uskovat, että haltijoiden sijasta iltamyöhällä saunovat suvun vainajat.
6. **Jätä lauteille olkia.** Niitä puolestaan tarvitsevat pehmusteekseen tontut, jotka jouluisen ahkerointinsa ja lahjojen jakelun jälkeen tulevat mielellään saunaan nukkumaan. Jos et tahdo löytää mistään olkia, varmaan ihan joku petauspatjakin kelpaa.
7. **Jätä saunaan vihta ja kaljalasi.** Näillä imartelet puolestaan kotitonttua, joka on saunan pysyvä asukas ja kotisi vartija. Hänkin saunoo jouluna, ja kyllähän vihta – tai vasta – joulusaunaan kuuluu yhtä selvästi kuin punainen lakki tontun päähän.
8. **Muista ripustaa pellavapyyhe kuivumaan.** Vaikka muuten käyttäisit froteepyyhettä, jouluksi kannattaa hankkia pellavainen. Jos se nimittäin jää ripustamatta, turha toivoa ensi kesänä satoa pellavapelloilta.

Apumiespalvelu JMK/ Kiinteistöhuolto JMK

Juha-Matti Kanto, p. 050 5270 256
- maanrakennus- ja puutarhatyöt
- puunkaadot, lumityöt
- kiinteistöhuolto

HARTIKKA, TAPANI, p. 040 828 1362
auto- ja LVI-apua

HEINONEN MIKA, p. 045 671 0534
tienlanausta, höyläystä ja polanteenpoistoa,
traktoriurakointia, lumen aurausta, hiekoitusta, paa-
lausta ja käärintää, säilöheinää hevosille (kuljetus jär-
jestyy)

HEVOSHIERONTAA, p. 050 303 0700,
Johanna Tammi, hevoshieroja
johannamarika.tammi@gmail.com

HEVOSKYYDITYKSIÄ, p. 040 575 0253
Sauli Tammi
johannamarika.tammi@gmail.com

HEVOSTILA KOIVUHAKA, p. 040 152 5849
Hanna Hukari
ratsastustunteja, valmennusta, kerhoja

IRONSON, p. 040 723 2885, **Tapani Salonen**
rakennuspellityksiä

JANI SIRÉN KY, p. 040 098 3591
maanajoa, soraa, multaa, sepeliä

JUTIKKALAN KARTANO, KARTANOMUSEO,
p. 050 369 3636 vierailut tilauksesta
p. 040 517 5432 **Elina Heikkinen,**
äänentoistolaitteet vuokrattavana

KONE MÖLLI, p. 044 986 4019
remontteja, pienkoneenkorjausta ym.
konemolli@gmail.com

KULJETUS RAUTELL, 045 176 7097
- likakaivojen tyhjennystä, sora/mursketoimituksia,
aurausta vaihto- ja roskalavojen vuokrausta, lavetti- ja
konekuljetuksia, info@kuljetusrautell.fi

LAHISTEN KARTANO,
Elisabeth - yhteistyöt
p. 0408383949 lahisten@lahistenkartano.fi

KULJETUS LAUTIAINEN Oy
Valtteri Lautiainen p. 050 357 0617

-nosturipalvelut koura- ja kahmarivarustuksella
-maa-ainestoimitukset
-vaihtolavakuljetukset sekä roskalavojen vuokraus
-lokakaivojen tyhjennykset
-maanrakennustyöt kaivurikuormaajalla
-koneelliset purkutyöt
info@kuljetuslautiainen.fi
www.kuljetuslautiainen.fi

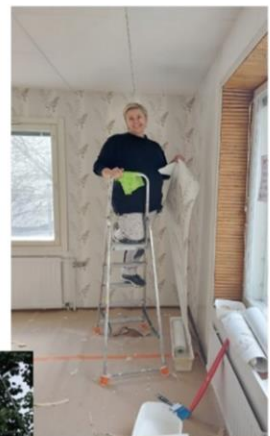
LOMATAIVAL, p. 040 7430 538, **Heli Kauranen** he-
vostalli- ja maatalouslomitusta, luontoretket
www.lomataival.fi

MAALAUUS JA TAPETOINTI

MIIA JOKINIEMI

Maalarimestari

Maalaus- ja
tapetointityöt koteihin
sekä taloyhtiöille 30
vuoden kokemuksella.

040-517 8504
miiamaalari@gmail.com

NIEMINEN JARI p. 040 7242131

KUIVIA KOIVUKLAPEJA

PÄIVÖLÄN OPISTO,

(03)233 2200

koulutusta ja kursseja, erilaisten tilaisuuksien järjestämistä, majoitus- ja ruokailupaketteja,
www.paivola.fi

RAKENNUSTOIMI T:MI, p. 040 063 3563

Juha Tammi

rakennustyöt

RANTAL Oy, p. 040 514 1919,

ilmastointi- ym. kiinteistöhuoltotyöt,
<http://rantal.fi>

SAARIOISPUOLEN KYLÄYHDISTYS RY,

makkaragrillin vuokrausta p. 040 098 8126

www.saarioispuoli.com/ilmoitustaulu2.html

SAARIOISMAJA JA JUHANSALI,

Saarioispuolen metsästysseura ry,

p. 040 181 7411 (varaukset)

www.saariospuolenmetsastysseura.com

SAKASEN MARJATARHA,

Tiedustelut Leena-Reetta 0405577955

kaivinkoneurakointia, maanrakennustyöt, energiapuunkorjuu, puutarhaistutukset, piha- ja maisematyöt

p. 050 306 5454 /Osmo

ohskaivin@gmail.com,

www.facebook.com/ohskaivin

SILPAKAN PUUTARHA, Silpakantie 25,

p.040 063 6959,

köynnökset, ryhmäkasvit, perinteiset kesäkukat, perennat.

Saatavilla myös valmiita istutuksia ja amppeleita sekä puutarhurin palveluja,

www.silpakanpuutarha.net

SS-TALLI, p. (03) 543 6279,

hevostalli, ratsastusleirejä, läpi vuoden ratsastustunteja, kahvio,

Highlander (ylämaan karjan)-lihaa,

www.ss-talli.com

TAKSI SIRÉN

Tiina Sirén

p. 040 0275659

TARTTILAN KOULU, p. 040 335 6288,

perusopetusluokat 1-6

UITTAMON TILA, p. 040 076 8647 **Juha Alfthan**

polttopuut, lumenauraus,

liukassepelin levitystä, liukassepeliä

VALKEAKOSKEN AUTOPAJA, Markku Laitasaari,

p.040 581 8390

VANHA TYÖVÄENTALO,

p. 040 500 3770 Pauli Ahopelto, kuvataiteilija

p. 040 500 6017, Kati Korpinen, ohjelmatuottaja

KinoTarttila-elokuvaillat, TarttilaJazz-tapahtumat,

taidetoimintaa

www.facebook.com/tarttila

VISAVUOREN MUSEO p. (03) 543 6528

Emil Wikströmin museo ja Kari-paviljonki

www.visavuori.fi

Visavuoren valimokahvila

Rauhaisaa joulunaikaa
toivottelee
saarioispuolenkyläyhdistys ry

KIITOS, KUN
KÄYTÄT PAIKALLISTA

SAMI SAARINEN 040 0918 126

apuna monessa, kysy

juhlateltan vuokraus

MUISTOJA MENNEILTÄ AJOILTA

Kantalan talo sijaitsee Saarioisjärven rannalla kauniilla mäellä Sääksmäen kauniissa kulttuuripitäjässä. Äitini Fanni Matz o.s. Kantala palasi kotitaloonsa sen jälkeen, kun hänen vanhin veljensä Kalle oli jäänyt leskeksi ja tarvitsi emäntää taloutta hoitamaan. Sillä tavalla minäkin jouduin niihin ympyröihin ja ympäristöön, josta tässä pyrin kertomaan.

Eräs varhaisimmista muistikuvistani liittyy Kalle-enoni ensimmäiseen vaimoon Rauhaan, jonka muotokuva riippuu Kantalan salin seinällä. Kerran tämä herttainen ja kaunis tätini huuteli minua ns. kulmakamariin, missä hän seisoi piirongin peilin edessä, otti sen laatikosta morsiushunnun ja laakeriseppeleen, pani ne tuuheille vaaleille hiuksilleen ja hymyili peilikuvalleen. Tunsin, kuinka tuo onnellinen hymy levisi koko huoneeseen, minuunkin, joka en koskaan ennen ollut nähnyt mitään niin kaunista.

Ja sitten: nuori äiti ja kauan kaivattu poikalapsi kuolivat vaikeaan synnytykseen. Joku otti minut 4-vuotiaan syliinsä ja vei muiden mukana talon kellariin, jossa nuo lempeät kasvot lepäsivät sanattomana valkoisten lakanoiden välissä. Yhtäkkiä hän oli kadonnut, tuuli puhaltanut hänen ylitseen, enkä minä ymmärtänyt mitään.

Mutta olihan Johanna-mummu, jonka lempi lapsenlapsi minä olin. Äitini kertoman mukaan vaarini Kalle oli hakenut Johannan, Aakkulan talon tyttären Kangasalalta ja tuonut hänet emännäksi kotitalalleen. Nuorikon hiukset olivat kuulemma niin pitkät ja paksut, että hän rattailla oli istunut lettinsä päällä.

Mummu oli luonteeltaan hieno ja hyvä ihminen, myös hartaasti uskonnollinen. Luki sekä aamuin että illoin Raamattua anoppinsa, kanssa, joka oli minialleen tuki ja turva poikaansa vastaan, joka oli äkkikiukkuinen, pahansisuihin ja kova ryyppäämään, mikä varmaan oli osasyynä siihen, että hän kuoli jo 54-vuotiaana.

Lapset, joita oli elossa seitsemän, kolme poikaa ja kaksi tyttäretä joutuivat syksyisin nousemaan riiheen kello 4 aamulla, sitten kello 7 aikaan saivat murkinan, jonka jälkeen olikin kiirehdyttävä kouluun. Jos joku lapsista keikkui portin päällä, saivat kaikki selkäänsä, kertoi äitini. Vaari oli älykäs ja uudistushaluinen maanviljelijä. Kantalaan saatiin puhelin ennen muita tilallisia ja maatalouskoneita ja historiasta hän oli erikoisen kiinnostunut (eräs hänen historiankirjoistaan on oman huoneeni hyllyllä). Ilmeisesti hän oli myös jonkin verran turhamainen, koska mieluiten seurusteli seudun herrasväkien kanssa.

Talon pihapiirissä oli ja on vieläkin rakennus, jota minun aikani sanottiin mummulaksi. Tässä muistikuvassa istun pitkän pöydän vieressä, mummu tuo eteeni kahvikupin, joka oli kuin auennut punainen ruusu ja sanoo: "Jua pian ny ennen kuin äites tulee" Äiti oli mennyt poimimaan marjoja Hauenkalliolle, eikä varmaan olisi hyväksynyt niin pienen tytön kahvinjuontia.

Muistini poimii noilta kaukaisilta ajoilta joitakin paloja, hauskoja ja ikäviä. Suurimpiin iloihini kuului pieni valkoinen lampaan karitsa, jonka kanssa leikimme piilosta avaran pirtin sokkeloissa. Oli muitakin leikkitovereita, minua jonkin verran vanhempia. Ikäerosta johtui seuraava tapaus. Jota en ikinä unohda, sillä siinä minusta tehtiin varas.

Leikimme kotia mummolan ulkoverannalla. Minulla oli pieni hella ja oikeat pienet kattilat, ja hellassa oli matalat kynttilät, joihin sai tulen. En muista, mitä olimme sillä keitelleet, mutta kerran isommat tytöt keksivät, että pitäisi laittaa oikeaa ruokaa, eikä vain kaikenmoisia hiekka-, kukka- ja muita "luonnontuotteita".

"Naapuritalon ulkoeteisessä on silakkatynnyri. Liisa saa mennä hakemaan sieltä meille silakoita." Muistan vastustelleeni, mutta mikäs auttoi. Tein työtä käskettyä ja sainkin kurkottamalla silakan pyrstöstä kiinni ja lähdin juoksemaan takaisin. Silloin kuulin takaani helakan naurun. Talonväet olivat ilmeisesti kuulleet rapinaa ja nyt he näkivät pienen tytön, joka suolasilakkaa roikottaen juoksi kuin henkensä hädässä mummolaan päin.

On turhaa edes yrittää kuvailla, miltä minusta tuntui. Tiesin tekeväni väärin ja nyt minut saatiin kiinni. Pahinta oli se nauru, vaikkakin iloisen hämmästyntynyt, jonka ihan tarkasti muistan. Sen kokemuksen jälkeen ei ole tehnyt mieli mennä varkasiin.

Istun keittiön pöydän ääressä ja katselen ulos ikkunasta. Seinäkello raksuttaa ja tuvassa tuntuu paahdetun kahvin ja rukiin pehmeä tuoksu. Taivas on kirkas ja puiden huurteiset oksat kimaltavat pakkassäässä.

Tuolla on helmi, sanon pienelle itselleni ja ryntään ulos. Ei ollut helmeä eikä muutakaan. Vain puiden kylmä loisto ja pettymys, johon sain tottua. Se painui syvälle niiden kokemusten joukkoon. Joista sittemmin olen ammentanut käyttövoimaa taiteelliseen työhöni, erottamattomaksi osaksi siihen pitkään ketjuun, jota sanotaan elämäksi.

Kantalassa asui kesäisin useita taiteilijoita: taidemaalari Vilho Sjöström, kuvanveistäjä Emil Wikström odottaessaan oman ateljeekotinsa Visavuoren valmistumista ja talvisodan aikana kuvanveistäjä Wäinö Aaltonen, joka pois lähtiessään antoi enolleni Kalle Kantalle ja hänen vaimolleen Lyydialle lahjaksi tekemänsä Maila Talvion kipsipään ja suuren hiilipiirroksen istuvasta työstä.

Jean Sibeliustakin ihastuttivat Sääksmäen kauniit maisemat, niin että hän vietti erään kesän äitinsä kanssa Kantalassa. Ja näin on minulle kertonut tätini Hilda Ihamuotila, äitini vanhin sisar. Janne oli mennyt ampumaan sorsia Saarioisjärvelle, jonne on päärakennuksesta noin 200 metriä. Järvi on mutapohjainen ja kaislikkoinen ja siinä on suuria ruohomättäitä. Ammuttuaan sorsan nuori Janne yritti tavoittaa sitä mutta putosi veteen, tarttui hädissään mättääseen ja huusi apua. Vaarini Kalle Kantala kuuli huudot talvitielle. Juoksi paikalle, sieppasi suolivyönsä ja veti sen avulla nuorukaisen rannalle. Tämä oli niin uupunut, että paikalle rientäneet ihmiset joutuivat kantamaan hänet taloon. Vastaan juossut Jannen äiti huusi: "Minun Janneni, minun Janneni!" Hän kertoi myöhemmin olleensa koko päivän pahojen aavistusten vallassa ja tienneensä heti, kun näki tapahtuman, että oli kysymys hänen pojastaan.

Vielä toinen muistikuva tulevasta maestrosta. Kantalan ja naapuritalon väet tiesivät, että Janne soitti viulua. Niinpä he pyysivät, että saisivat kuulla jotakin. He sonnustautuivat parhaimpiinsa ja istuutuivat pihanurmelle kuuntelemaan. Tätini kertoi muistavansa tapauksen senkin vuoksi hyvin, että hänellä oli yllään kukikas mekko, mikä oli siihen aikaan harvinaista. Esiintyjä ilmestyi keittiön portaille, mutta oli niin ujo, että käänsi soittaessaan selkensä tuolle hartaalle kuulijakunnalle.

Nuorena ja rakastuneena äitinikin oli halunnut oppia soittamaan viulua, erityisesti laulun "Kultaissa kartanossa asuu Ahti syvällä aalloissa". Emil Wikströmin tytär Anna-Liisa yritti opettaa häntä mutta joutui jo lyhyen ajan kuluttua sanomaan: "Kuules Fanni, kun sinä et opi edes skaaloja, niin kuinka luulet oppivasi soittamaan kokonaista kappaletta." Tiedossani ei ole, miten sulho mahtoi suhtautua asiaan. Kaiketi kuitenkin sen verran torjuvasti, ettei hänestä tullut isääni.

Veljeksistä nuorin Ilmari oli saanut haltuunsa Saarioispuolelle kuuluneen Itkon tilan. Mutta ennenkuin kerron siitä, on mielen pohjalle jäänyt pari tapausta, jotka koskevat sekä Ilmaria että keskimmäistä poikaa Siivoa ja jälleen kuvastavat hyvän mummuni kaunista uskoa Kaikkivaltiaan johdatukseen ja suojeluun.

Ilmari oli lähtenyt Aunuksen sotaan muiden saarioispuolelaisten kanssa, mutta kun muut palasivat, Ilmaria ei kuulunutkaan. 'Niin monen rukouksen poika ei voi jäädä sille tielleen' sanoi mummu, ja niin poika palasi kuin palasikin. Repalaisena ja luurangoksi laihtuneena, mutta elävänä kuitenkin.

Siivo puolestaan oli mennyt läheiselle järvelle ampumaan sorsia. Kuinka ollakaan, haulikko oli nojautunut veneen tuhtoon niin että laukesi ja nuorukainen sai vatsansa täyteen hauleja. Nyt tarvittiin puhelinta: asemalle soitettiin, että tulossa oleva pikajuna on pysäytettävä ja niinpä kolmen talon hevosilla asemalle kiidätetty pahoin loukkaantunut saatiin junaan ja Tampereelle leikattavaksi. Siihenkin auttoivat, niin vakaasti uskon, Johanna-äidin rukoukset.

Ilmari, josta myöhemmin tuli talousneuvos, sai siis haltuunsa Itkon tilan, jota hän Anni-vaimonsa kanssa erinomaisesti hoiti. Kesäisin talossa, sen villiviinin peittämällä pitkällä verannalla vietettiin kesäisin rapujuhlia. Koivukuja johti joelle, josta niihin aikoihin oli runsaasti noita saksiniekkvoja ja niitä sitten nautittiin paperilyhtyjen hohtaessa iloisen juttelun säestämänä ja monien sukulaisten sekä Aino ja Aarne Aulangon ja heidän lastensa kanssa. Aulangot viettivät usein kesää pitkän pääarakennuksen toisessa päässä ja minä sain mainiot leikkitoivot Kirstistä, Mikolta ja Ollista.

Itko oli rehevine puutarhoineen ja kokonaisuudessaan kuin Tshehovin novelli tai kertomus, lyhyt historia, joka sitten luettiin loppuun ja säilyy mielessäni kuin alakuloinen onni, jota ei ollut.

Laatikostani löydän mummuni kirjeitä. Ne hän on kirjoittanut Hanna-tyttärelleen, joka toimi sairaanhoitajana Joensuuissa. Hannan vauvan terveys huolestuttaa mummua, koska hän eräessä kirjeessä kirjoittaa näin: — Kiitos Jumalalle, että siitä kuumeesta niin selkisit (varmaan on kysymys tyttärestä) — kuinkas on pojan ruoan laita katosko maito koita pitää sen vatsa lämpöisenä — minä käytin kun oli vatsa puruja voitelin navan ja sen ympäristön puun tai ruoka öljyllä lämpimänä ja jos oli jotain viinaa tai konjakkia että kastaa liinasen lapun ja panee navan päälle se auttaa .

Johanna- mummu kuoli 1925 70-vuotiaana. Kirjailija Hilda Huntuvuori kirjoitti hautajaisiin runon Tädin haudalla 21 X 1923, josta lainaan seuraavan säkeistön:

Mitä onkaan mainen elo
Kupla virran viertävän,
Mitä onkaan kipu kuoloAlku uuden elämän
Kaikki kaatuu kuihtuu kuolee

Pysyvää ei tänne tule
Armo Herran ikuinen
Taivas koti autuainen
Onnellinen kenpä parhain
Otti vastaan kutsun taivaa

Kantalan aika tuli ja meni. Kalle-enoni nai rikkaan Kiuttan talon tyttären Lyydian, josta pitkälle lakia opiskelleena tuli Maatalousnaisten keskusjohtokunnan pitkäaikainen puheenjohtaja, maankuulu puhuja ja talousneuvos.

Muistumat Saarioispuolen ajoista iloineen ja suruineen tuntuu

tätä kirjoittaessani kuin varjosarjalta, joka soluu pehmeästi ja äänettömästi loppua kohden tai kuin kuva kevyesti muistini ohi.

Kirjoittaja LIISA MAJAPURO (1917-2014) lausuntataiteilija, professori

Paikallisten kotileipureiden ja käsityöläisten tuotteiden myyntipaikka jo yli 30 vuotta.

vuoden 2025 toripäivät:

TORISUNNUNTAIT klo 12-15

maaliskuu 16. pvä
huhtikuu 13. pvä
toukokuu 25. pvä
syyskuu 14. pvä
lokakuu 12. pvä
marraskuu 16. pvä
joulukuu 14. pvä

KESÄMARKKINAT
tiistaina heinäkuun 8. pvä

Tarttilan koululla
Koulukuja 4, Tarttila,
Valkeakoski

MARKKINAILTANA NAUTITTIIN KESÄSTÄ, KUUNNELTIIN MUSIIKKIA JA TEHTIIN OSTOKSIA

Heinäkuun alussa Tarttilan koulun pihalle kerääntyi melkoinen joukko lähialueiden käsityöläisiä pystyttämään kojujaan ja järjestelemään pöytiään. Tarttilaiset olivat päättäneet järjestää tavallista kesätapahtumaa suuremmat ”markkinat”. Oli kevät pohdittu ja jännitetty, miten yleisö ottaisi tällaisen tapahtuman vastaan.

Sää suosi, väki löysi markkinoille runsain joukoin. Kauppojakin syntyi, makkarat ja letut maistuivat kahvilaherkkujen kera. Tunnelma oli leppoisa ja viihtyisä Koskihanureiden soittaessa kesäisiä säveliä.

Nyt mietitään, onko mahdollista suunnitella tälle jatkoa ensi kesänä.

Tarttilaisten mietteitä

Saarioispuolen maa- ja kotitalousseura ry järjesti koululaisille tiukat paikat haastamalla heidät jalkapallo-otteluun.

Koululaisten joukkueessa oli pelaajien ikähaarukka 7-12. Vastapuoli oli kerännyt väkensä lasten vanhemmista.

Oli vauhtia, onnenkantamoisia ja hikihelmiä haastajien otsilla. Tiukassa ottelussa pistelaskukin takkuili. Lopputuloksena oli tiivistä liikunnallista toimintaa yhdessä vanhemman väen kanssa.

KYLÄT VETÄMÄSSÄ YHTÄKÖYTTÄ – MUTTA ERI SUUNTIIN

Tarttiksen maalaismarkkinoilla päästiin pitkästä ajasta ki-
saamaan kylien välisestä köydenvedon mestaruudesta.
Hallitseva mestari oli Saarioispuoli vuodelta 2018, joten
pitihän sitä päästä jo haastamaan.

Muistelimme aikaisempien mittelöiden sääntöjä ja
päädyimme seuraaviin:
joukkueessa viisi henkilöä, joista vähintään kaksi naista, ja
osallistujat nykyisiä, osa-aikaisia, entisiä tai henkisesti
kyläläisiä. Haaste lähetettiin matkaan pitkin Sääksmäkeä,
ja niin saatiin Kirkonpuoli, Ritvala ja Saarioispuoli
lähtemään kisaan mukaan. Lisäksi tantereelle saapui
Akaan kaupungin joukkue aikeenaan haastaa kylien
joukkue.

Ensin kisattiin kylien mestaruudesta. Sen vei Kirkonpuoli
voitettuaan sekä Ritvalan että Saarioispuolen joukkueet
tiukassa väänössä. Lopuksi koottiin kylien joukkue, joka
asettui Akaan kaupunkia vastaan ja niinhän siinä kävi, että
kaupunki joutui taipumaan kylien yhteisvoiman edessä.
Köydenveto kiinnosti isosti yleisöä ja omaa joukkuetta
kannustettiin raikuvasti aurinkoisessa kesäillassa.
Komea kiertopokaali kuljetettiin juhlahin menoin sillan
toiselle puolelle ja tietysti suoraan saunaan. Nyt se
huilailee Kirkonpuolen kyläyhdistyksen hellässä
huomassa, kyljessään uudenkarhea kaiverrus. Mitenköhän
ensi kesänä käy, jos haaste heitetään?
Kiitos kaikille köyttä vetäneille heittäytymisestä ja
yleisölle riehakkaasta mukana elämisestä!

Iita Matero

Kyläyhdistyksen fb-sivut:

Saarioispuolen kyläyhdistys

Kotisivut:

[http:// saarioispuoli/yhdistysavain.fi](http://saarioispuoli/yhdistysavain.fi)

SAARIOISPUOLEN KYLÄPÄÄLLIKÖT

Itko:	Pekka Hovila	040 547 2030
Kalalahti:	Helmi Kalalahti	040 064 5024
Kantala ja Jutikkala:		
	Juha Lehtonen	050 345 1870
Kapakka:	Heli Kauranen	040 743 0538
Lahinen:	Tarja Hänninen	050 062 6411
Linnainen, Munttee ja Maatiala:		
	Henna Laine	040 554 7351
Munkeri:	Tarja Welling	040 502 8844
Sirkankulma, Rääkänpää:		
	Timo Vuorinen	044 722 5662
Sillantaka:	Leena Saares	050 317 3420
Tarttila:	Tauno Vihonen	040 062 4917
Uittamo, Päivölä, Saari, Hiitiö:		
	Arja Alfthan	050 590 3412